

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת הבכירה רונית פינצ'וק-אלט

תובע אבנר קופל
ע"י ב"כ עו"ד חגי אשלגי

נגד

נתבעים **YOUTUBE LLC.1**
ע"י ב"כ עו"ד יגאל ארנון ושות'
2. עידן ששה – ניתן פס"ד
3. יונתן ללזר – ניתן פס"ד

פסק דין

1
2 לפני תביעה כספית בגין לשון הרע, הפרת חובה חקוקה ורשלנות, על סך 200,000 ₪.

3

4

העובדות הצריכות לעניין ועיקר טענות הצדדים

5 1. התובע מוכר בישראל כדמות ציבורית הפעילה בתחום הספורט והכדורסל בפרט, ובין היתר
6 מילא שורה של תפקידים ובהם יו"ר מנהלת ליגת העל לכדורסל (גברים) בישראל, ממלא מקום
7 יו"ר איגוד הכדורסל בישראל, סגן יו"ר הועד האולימפי בישראל, חבר הנהלת ההתאחדות
8 לכדורגל וחבר במועצה לאיסור אלימות בספורט.

9

10 2. הנתבעת 1 (להלן: "הנתבעת"), חברה בבעלותה של Google, המפעילה את האתר
11 www.youtube.com (להלן: "Youtube" או "יוטיוב") במסגרתו מועלים לרשת
12 האינטרנטית סרטוני וידיאו ע"י המשתמשים.

13

14 3. הנתבע 2 הוא מי שהעלה באתר יוטיוב סרטון מושא תובענה זו תחת שם המשתמש idansh24.

15

16 4. הנתבע 3 הוא מי שהעלה באתר יוטיוב סרטון מושא תובענה זו תחת שם המשתמש Gate1
17 1.Fanatics

18

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-05-26288 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

טענות התובע

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
1. התובע טוען כי הנתבע 1 העלה סרטון לאתר יוטיוב תחת הכותרת "אבנר קופל מת אבנר קופל מת" שבהמשך שונה ל- "champions party". סרטון זה הועלה ע"י הנתבע 3 תחת הכותרת "חגיגות האליפות 2011 – GATE11".
2. ביום 29.03.2012 עם היוודע לתובע דבר קיומו של הסרטון באתר יוטיוב, פנה באמצעות בא כוחו בפקסימיליה לחברת Google Inc. ולחברת Google Israel בבקשה להסיר את הסרטון הפוגע. ביום 04.04.2012 קיבל ב"כ התובע מכתב תשובה מהיועצת המשפטית של Google Israel לפיו החברה אינה יכולה לשנות תכנים ביוטיוב, כי פנייתו בעניין הועברה ליוטיוב, וכי הוא מתבקש לבצע את המשך הבירור במישרין מול יוטיוב. משפניותיו של התובע אל יוטיוב לא נענו, פנה לנתבעת 1 בבקשה להסיר את הסרטון והבהיר כי במידה והדבר לא יעשה ינקוט בהליכים משפטיים.
3. לטענת התובע, אוהדי קבוצת הכדורסל של מכבי תל אביב הגיעו לביתו במהלך הלילה ותלו על דלת ביתו כרזות בגנותו ובגנות ה"פיינל פור" של ליגת העל הישראלית, תוך שפתחו את שער ביתו.
4. נטען כי הסרטון כולל ביטויים קשים כנגד התובע וביניהם "אבנר קופל מת" וקללות מבזות כמו "אבנר קופל יא בן זונה, יא מניאק" וכל זאת תוך שירה המוקלטת ומתועדת על ידי ההמון. במסגרת הסרטון נראית הצתת חפצים הנעשית אגב שירה של "אבנר קופל מת, אבנר קופל מת" וכן "יש גביע, יש צלחת, אבנר קופל תנשק לי את התחת" וכשהדברים האמורים עולים לכדי הסתה לאלימות. לטענת התובע נצפו מאות כניסות וצפיות לסרטון באתר יוטיוב. כן טוען התובע כי תוכן הסרטון הועלה על מנת להשפילו ולעשותו ללעג ולבוז בפני צופי האתר ומשכך יש לראות בסרטון כולו לשון הרע.
5. התובע טוען כי תוכן הסרטון מנוגד גם להוראת סעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") לפיו המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות או טרור או דברי שבת, אהדה או עידוד למעשה אלימות או טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו, ומקום בו קיימת אפשרות ממשית שזה יביא לעשיית מעשה אלימות או טרור, דינו מאסר של 5 שנים. לטענת התובע פרסום הסרטון תוך מתן "במה" ע"י הנתבעת מהווה עוולה נזיקית של הפרת חובה חקוקה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-05-26288 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

10. התובע טוען כי משהסרטון הועלה ליוטיוב ע"י הנתבעים 2 ו-3 ומשלא הוסר ע"י הנתבעת 1 למרות מספר התכתבויות, מהווה הדבר רשלנות מצד הנתבעים, המזכה את התובע בפיצוי בגין נזקיו. התובע טוען שהנתבעת 1 צריכה לשאת באחריות נוכח העובדה שהעניקה במה לדברי ההסתה ולשון הרע וכן נוכח העובדה שלא הסירה את הסרטון מהאתר לאחר שנודע לה על תוכנו ממכתביו של התובע. אחריותם של הנתבעים 2 ו-3 נגזרת מכך שהם אלו שהעלו את הסרטון להפצה ולצפייה לקהל בלתי מוגבל.
11. לטענת התובע, הסרטון מהווה פרסום לשון הרע המזיק לשמו ומהווה חלק ממסכת אלימה שהופעלה נגדו ושהעמידה אותו ואת בני משפחתו בפני סכנה.
12. נוכח האמור עותר התובע לסעדים כדלקמן:
- א. צו מניעה האוסר על הנתבעים להותיר את הסרטון המפר באתר יוטיוב;
- ב. לחייב את הנתבעים בתשלום פיצוי בסך 100,000 ₪ בגין הפרסום המקורי של לשון הרע אסור;
- ג. לחייב את הנתבעים בתשלום פיצוי בסך 100,000 ₪ בגין הפרת חובה חקוקה ורשלנות בהעלאת הסרטון האסור.
- ד. חיוב הנתבעים בתשלום פיצוי נוסף בסך של 20,000 ₪ לכל יום מאז היום בו נודע להם לראשונה אודות הסרטון (ביום 29.03.2012 או לכל המאוחר ביום 04.04.2012) ועד ליום בו יוסר הסרטון בפועל.

טענות הנתבעת

13. נטען כי הנתבעת 1 אינה עומדת מאחורי הסרטון המקורי, איננה היוצרת שלו, לא העלתה אותו לאתר ואינה מודעת לרקע ולנסיבות שבהן נוצר. עפ"י טענת התובע הסרטון המקורי הועלה ע"י הנתבע 2 ביום 29.05.2011, שנה בטרם הגשת התביעה וכ- 10 חודשים בטרם נודע לתובע לראשונה על קיומו. לטענת הנתבעת, ביום 13.04.2012 השיבה לב"כ התובע כי לאחר שבחנה את הסרטון המקורי, הגיעה למסקנה כי לא נמצאה הפרה של הנחיות הקהילה בקשר אליו ומשכך הוצע לתובע לפנות למשתמש שהעלה אותו לאתר, הנתבע 2, באופן ישיר או באמצעות שירות ההודעות הפנימי של האתר.
14. עם הגשת התביעה פורסמו בכלי התקשורת השונים ידיעות אודות התביעה, לרבות, ציון כותרת הסרטון וציטוט תכניו, כן אוזכרה העובדה שבתוך הידיעה כלול קישור, Link, המאפשר צפייה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בסרטון המקורי. ממועד העלאת הסרטון המקורי לאתר ועד ליום 13.05.2012 נרשמו כ- 253
2 צפיות בסרטון וביום 02.09.2012, מועד הגשת כתב ההגנה המקורי של הנתבעת, נרשמו 764
3 צפיות בסרטון, וביום 29.03.2013 נרשמו 807 צפיות. נטען כי כותרת הסרטון המקורי שונתה,
4 לכל המאוחר, ביום 19.05.2011, לא ע"י הנתבעת, כאשר פעולה זו ניתנת לביצוע אך ורק
5 באמצעות חשבון המשתמש שהעלה את הסרטון לאתר מלכתחילה.
6
7 15. ביחס לסרטון הנוסף, נטען כי זה הועלה לערוץ אישי, channel, באתר YouTube המכונה
8 Gate 11 Fanatics – Maccabi ביום 30.09.2011, חודשים רבים טרם הגשת התביעה בדומה
9 לסרטון המקורי. לגבי סרטון זה חוזרת הנתבעת על טענותיה האמורות שנטענו ביחס לסרטון
10 המקורי ולפיהן, אין היא היוצרת שלו ולא היא זו שהעלתה אותו לאתר. הנתבעת מוסיפה
11 בהקשר זה כי בדף הבית של הערוץ מוצג הוא כ"ערוץ הסרטונים הרשמי של ארגון האוהדים של
12 מכבי תל אביב Gate 11", "ערוץ היוטיוב הרשמי של Gate 11" וגם "Gate 11 – Maccabi Tel
13 Aviv Fanatic's channel".
14
15 16. לטענת הנתבעת ניתן ללמוד מדף הבית של הערוץ כי זה מנוהל, מופעל וקשור עם ארגון אוהדים
16 ידוע ומוכר של קבוצת הכדורסל מכבי תל-אביב המאוגד כעמותה רשומה שער 11 וכשבוער
17 קיים קישור לאתר האינטרנטי הרשמי של העמותה. עיון ברשם העמותות מעלה כי העמותה
18 נוסדה ביום 27.11.2007 ובין מטרותיה, חיזוק הקשר בין חוג האוהדים של שער 11 לקבוצת
19 מכבי "עלית" תל אביב, העלאת רמת העידוד בשער 11 ומניעת אלימות בין אוהדים במסגרת
20 משחקי הקבוצה. בנוסף, ניתן למצוא באתר העמותה פרטי התקשרות הכוללים כתובת דואר
21 אלקטרוני וזו אף מופיעה בעמוד הראשי של הערוץ. לעמותה קיים אף דף בית בפייסבוק הכולל
22 קישור לאתר האינטרנטי של העמותה וכן מצוין בו כי ניתן ליצור קשר עם הארגון באמצעות
23 "יונתן" ומספר הטלפון הסלולארי שלו.
24
25 17. לטענת הנתבעת, במסגרת הידיעות שפורסמו בכלי התקשורת בדבר הגשת התביעה, נכללה
26 תגובה המיוחסת לנתבע 3 ולפיה "יונתן ללזר, מראשי ארגון אוהדי מכבי ת"א, GATE 11, אמר
27 בתגובה לידיעה "אבנר קופל משקר... באנו אל מחוץ לבית שלו בצורה לגיטימית וחוקית...
28 הסרטון שהוא מציג הוא בדיוק מלפני שנה ורק עכשיו הוא נזכר להתייחס אליו". כמו כן,
29 באתר העמותה מופיע קישור לפורום אינטרנטי של הארגון ואחד החברים הפעילים בו הוא
30 הנתבע 2.
31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

18. הנתבעת טוענת כי ביום 05.05.2013 פורסמו ידיעות בכלי התקשורת אודות בקשת התיקון וביום 06.05.2013 הוסרו הסרטונים מושא התביעה מאתר YouTube ואלו אינם מוצגים עוד באתר ע"י חשבון המשתמש שהעלה אותם מלכתחילה. משהוסרו הסרטונים מהאתר השתנו הנסיבות באופן ויש לכן לסלק את התביעה על הסף מאחר ונשמט הבסיס לתביעה ולסעדים המבוקשים בה. הנתבעת אינה בעלת הדין הנכונה ובשים לב לעובדה שהנתבעים 2 ו-3 הם אלו שהעלו את הסרטונים, היה על התובע לפנות אליהם, לרבות באמצעות שירות ההודעות הפנימי של האתר.
19. נטען כי יש לסלק את התביעה גם בשל שיקולי מדיניות משפטית ראויה. קיימת חשיבות באתר YouTube, הנובעת מתרומתו לקידום חופש הביטוי וחופש היצירה. נוכח שיקולים אלו, טוענת הנתבעת כי אין להטיל עליה אחריות או חבות ביחס לתכנים המועלים לאתר ע"י צד ג' וכי לתובע עמדה האפשרות לנקוט באמצעים כנגד המשתמשים שהעלו את הסרטונים. הנתבעת מציינת בהקשר זה כי הסרטונים המועלים לאתר שלה "מתארחים" על גבי הפלטפורמה של האתר והתכנים המועלים אינם מפוקחים ואינם מוסדרים. נטען כי לנתבעת אין יכולת להכריע האם תוכנו של סרטון פלוני עשוי להוביל לאמור בטעותיו של פלוני או אלמוני, וכי הכרעות מעין אלו הן הכרעות סובייקטיביות התלויות בנורמות ובדינים החלים בכל מדינה ומדינה בה עשוי הסרטון להיצפות. הטלת חובות מהסוג האמור, תסתום את הגולל על הפלטפורמה וזאת על אף החשיבות החברתית, הציבורית, התרבותית, החינוכית והכלכלית.
20. לטענת הנתבעת שיקולי המדיניות עליה הצביעה מקבלים משנה תוקף בשים לב לחזקה הקיימת ולפיה המשתמשים באתר ערים לכך שמדובר ב"במה" שאינה מפוקחת ואינה מוסדרת ע"י "יד מכוונת" אלא מדובר בכלי המאפשר ביטוי עצמי של בני-אדם מן השורה ולפיכך לא מיוחסים אמינות או משקל לתכנים המופיעים. אין להשקיף על שאלת האחריות באמצעות הפריזמה של התביעה הנוכחית בלבד אלא דרך פריזמה כוללת ורחבה הבוחנת את חשיבותם של אתרים המשמשים כפלטפורמה לתכנים הנוצרים ע"י צדדים שלישיים, באופן דומה ביחס לפעילותה של YouTube כמכלול. הטלת אחריות מעין זו תיצור אפקט מצנן אשר יקעקע את יסודותיה של הפלטפורמה, מטרותיה ותכליתה. ביחס לביטויים המופיעים בסרטונים, נטען כי אלו ביטויים סרי טעם ומכוערים, לכל היותר, אך הם אינם מהווים לשון הרע במובנו של חוק איסור לשון הרע.
21. הנתבעת אינה נושאת באחריות לתוכנם של הסרטונים, לרבות, כמפרסם, כמדפיס או כמפיץ לפי סעיף 12 לחוק איסור לשון הרע או כאמצעי תקשורת לפי סעיף 11 לחוק. כמו כן טוענת הנתבעת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

- 1 כי היא אינה משמשת כפה למפרסמי הסרטונים, וכי בתוכן הסרטונים הספציפיים, אין משום
2 לשון הרע לפי סעיף 1 לחוק.
3
- 4 22. לעניין תוכנם של הביטויים נטען כי אלו הם לכל היותר ביטויים סרי טעם, דימויים מכוערים,
5 גידופים ונאצות שאינם עולים לגדר לשון הרע. הביטויים מעידים יותר על אומר הדברים מאשר
6 על נשוא הדברים, ובאופן אובייקטיבי אין בהם בכדי לפגוע בשמו הטוב של התובע. ביחס לחוק
7 איסור לשון הרע נטען כי זה לא נועד למנוע פגיעה ברגשות אלא פגיעה אובייקטיבית הנגרמת
8 כתוצאה מירידת מעמדו של הנפגע בעיני הבריות עפ"י מבחן השומע והצופה הסביר. ככל
9 שהשימוש בגידופים נעשה שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם קשה פחות, עד לכדי כך שיש גידופים
10 שלא יגרמו לפגיעה כלשהי אלא יהיו בגדר זוטי דברים. השומע הסביר לא ייחס לתובע "תכונות"
11 כגון "בן זונה", "מניאק" אלא יראה בהם כגידופים סרי טעם שאין ביניהם למושא הדברים
12 דבר.
13
- 14 23. חזקה על גולשי האינטרנט כי הם מודעים למאפיינים של אתר YouTube, לרבות, העובדה
15 שמדובר ב"במה" שאינה מפוקחת ואינה מוסדרת המהווה כלי לביטוי עצמי של בני אדם
16 מהשורה.
17
- 18 24. הנתבעת טוענת כי לא נגרם לתובע נזק ולא הוכח קשר סיבתי בין הנזק הנטען לבין מעשיה או
19 מחדליה של הנתבעת. נטען כי אף אם היה קשר סיבתי, הרי שזה נותק בשל הפרסומים בכלי
20 התקשורת בדבר הגשת התביעה ובשל חלוף הזמן ממועד העלאת הסרטונים לאתר ועד למועד
21 הגשת התביעה. במידה וייקבע כי נגרמו לתובע נזקים כלשהם, הרי שהתובע לא פעל להקטנת
22 נזקיו.
23
- 24 25. לנתבעת עומדת הגנות תום הלב מכוח סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, לרבות, לפי סעיף 15(1),
25 15(2), 15(4), 15(6) ו- 15(9) מאחר ולא ידעה ולא היתה חייבת לדעת אודות קיומו של התובע ועל
26 הנסיבות מהן משתמעת לשון הרע או על כך שכוונה כלפי התובע. ככל שניתן להבין את
27 הסרטונים ככאלו המופנים כלפי התובע, הרי שהם נחזים כהבעת דעה לגבי התנהגותו בתפקידו
28 הרשמי או הציבורי בקשר לעניין ציבורי או לגבי אופיו, עברו, פעולותיו ודעותיו. מדובר בביקורת
29 כלפי פעולותיו הציבוריות של התובע, וביטוי להבעת דעה לגבי אופיו, עברו, הפעולות ודעותיו
30 ככל שאלה נתגלו בהתנהגותו. הנתבעת מחזיקה בדעה כי הסרטונים על תוכנם נחזים כדיווח
31 מדויק והוגן של ישיבת עמותה הפתוחה לציבור והמהווה עניין ציבורי.
32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

1 26. ביחס לעוולת הפרת חובה חקוקה, טוענת הנתבעת, כי לא מתקיים איזה מיסודות העוולה
2 בדמות האיסור הפלילי ביחס ל"הסתה לאלימות או לטרור" לפי סעיף 144 ד' 2 לחוק העונשין.
3 כמו כן, YouTube אינה בגדר "מפרסם" במובנו של סעיף 2ד144 לחוק העונשין, וחקוק זה לא
4 נועד לטובתו של התובע וכן לא נועד הוא להגן על האינטרסים של הפרט ושל המדינה ובשים לב
5 לעובדה שחקוק זה גם לא הופר. ל- YouTube עומדת ההגנה המנויה בסעיף 2ד144(ג) לחוק
6 העונשין, וההפרה הנטענת לא גרמה לתובע נזק, בוודאי שאין מדובר בנזק מסוג הנזקים
7 שאליהם נתכוון החיקוק. הנתבעת טוענת כי לא הוכח קשר סיבתי בין ההפרה הנטענת לנזק ואף
8 אם קיים קשר שכזה הרי שהוא נותק, לרבות, בשל הפרסומים בכלי התקשורת אודות הגשת
9 התביעה ובשל חלוף הזמן ממועד העלאת הסרטונים לאתר ועד לאירוע במסגרתו הוטרה התובע
10 ע"י אוהדי קבוצת הכדורסל.

11

12 27. הנתבעת טוענת כי ככל וייקבע שנגרמו לתובע נזקים כלשהם, הרי שהתובע לא פעל בהיקף סביר
13 לשם הקטנתם וכי החיקוק עליו נסמך התובע, התכוון לשלול את הסעד בנויקין.

14

15 28. לטענת הנתבעת, לא מתקיימים בענייננו איזה מרכיבי עוולת הרשלנות והנתבעת תהיה אחראית
16 לתוכן רק לאחר קביעת ביהמ"ש כי תוכן ספציפי אסור ואינו חוסה תחת איזה מההגנות.
17 סטנדרט ההתנהגות הוא פרי איזון בין מכלול האינטרסים הרלוונטיים, בשים לב להסתכלות
18 רחבה ביחס לאתרים המספקים פלטפורמה אינטרנטית. בהקשר זה מציינת הנתבעת כי הטלת
19 אחריות בגין תכנים של מיליוני סרטים המועלים לאתרה, בתקופה שקודמת לקביעת בית
20 המשפט כי הפרסום מהווה לשון הרע ומסית לאלימות, תטיל עליה חובת פיקוח קפדנית על
21 התכנים המועלים לאתר, ומקום בו אין היא יכולה להכריע האם תוכנו של סרטון כזה או אחר
22 עשוי להוביל לתוצאות הנטענות, הטלת חבות מעין זו תסתום את הגולל על הפלטפורמה הניתנת
23 באתר YouTube. כמו כן, קיומו של לשון הרע והסתה לאלימות תלוי פעמים רבות בהקשר בו
24 הוא מתפרסם ובמושאו הספציפי. ברי כי YouTube איננה יכולה לשמש בורר או מכריע בין
25 התובע לבין המשתמשים שהעלו את הסרטונים לאתר ביחס לשאלה האם אמירה זו או אחרת
26 מהווה לשון הרע או הסתה לאלימות. הטלת חובת פיקוח על הנתבעת עלולה להביא לאפקט
27 מצנן והרתעת יתר, וכפועל יוצא, פגיעה ניכרת בחופש הביטוי. נטען כי קיים ערך חברתי
28 בפרסומו של תוכן שלא עבר כל סוג של צנזורה ובדיקה מקדימה. לחילופין, במידה וסטנדרט
29 ההתנהגות האמור לא יתקבל ע"י ביהמ"ש, הרי שמכל מקום הנתבעת לא התרשלה באי הסרת
30 הסרטונים מושא התביעה ובעצם קיומם.

31

32

דיון והכרעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

29. עיקרה של התביעה, טענות התובע כי בסרטון שהועלה לאתר YouTube, ישנם תכנים המהווים לשון הרע. התובע אף טוען כי תכנים אלה נכנסים לגדר קריאה לעשיית מעשה אלימות, ולפיכך יש בהם אף משום הפרת חובה חקוקה כאמור בסעיף 144 לחוק העונשין. כן נטען כי הנתבעת התרשלה כאמור בפק' הנזיקין. הנתבעת טוענת כי בנסיבות לא מתקיימות איזו מהעילות הנטענות ע"י התובע, כי היא לא יצרה ולא פרסמה את הסרטונים וכי היא אינה נושאת באחריות לתוכנם. כן לטענתה לא נגרם לתובע, בגין הפרסומים, כל נזק, והוא אף לא עשה דבר כדי להקטין את נזקו.

8

30. בשלב ההוכחות העידו התובע, מטעמו, ו-Mr. Spencer Hagan, מטעם הנתבעת. במסגרת ההליך הסירו הנתבעים 2 ו-3 את הסרטון מושא התובענה מאתר יוטיוב, והגיעו להסדר עם התובע מחוץ לכותלי ביהמ"ש. בהתאם, ולבקשתם, ניתן פס"ד חלקי ולפיו נדחתה התביעה נגד הנתבעים 2 ו-3 ללא צו להוצאות.

12

13

לשון הרע

31. לטענת התובע הסרטון שהועלה לאתר יוטיוב וזכה לכותרות "אבנר קופל מת אבנר קופל מת" ו-"champions party" והסרטון הזהה, שפורסם תחת הכותרת "חגיגות האליפות – GATE 11 2011" כוללים ביטויים קשים כמו "אבנר קופל מת", "אבנר קופל יא בן זונה, יא מניאק" ו-"יש גביע, יש צלחת, אבנר קופל תנשק לי את התחת" (להלן: "הפרסומים"), אלו מהווים לשון הרע המזיק לשמו הטוב (סעיפים 10 – 12 לכתב התביעה המתוקן).

20

32. הנתבעת טוענת כי אין בתוכן הסרטונים, מעצם תוכנם ועל רקע אופיים משום לשון הרע לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע (סעיף 58 לכתב ההגנה). לטענת הנתבעת, שומע סביר לא ייחס לתובע תכונות כגון "בן זונה" או "מניאק" אלא יובן כי מדובר בביטויים שהם לכל היותר, מכוערים וסרי טעם המעידים בעיקר על אומר הדברים ולא על נשוא הדברים, באופן בו אין הם מהווים לשון הרע. נטען כי שימוש בגידופים, בפרט מקום בו השימוש שכיח יותר, הופך את פגיעתם לקשה פחות עד לכדי זוטי דברים (סעיף 59 לכתב ההגנה). הנתבעת מוסיפה וטוענת כי חזקה על גולשי האינטרנט שאין הם מייחסים משמעות לתכנים המוצגים באתר YouTube, אשר בסופו של יום משמש כפלטפורמה וכ"במה" בלבד (סעיפים 59 – 61 לכתב ההגנה).

28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

33. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קבוע כי לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול להשפיל אדם בעיני הבריות, ועלול לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג, כמו כן, דבר שפרסומו עלול לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו (חלופות 1 ו-2 לסעיף 1).

34. ברע"א 10520-03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (12.11.2006) עמד כב' השופט א' ריבלין על סיווגם של "גידופים, קללות והתרסות" וקבע:

"26. לא אמרתי – ואינני אומר – כי גידופים, קללות והתרסות אינם עשויים לבוא בגדר לשון הרע.

[...]

סינון קללה כלפי אדם, קבל עם ועדה, עלול לבזותו עד-מאד, ועל כן להוות משום "לשון הרע". עם זאת, לא כל גידוף, ולא בכל הנסיבות, יקים עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע. "קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כב'לשון הרע' תביא להצפת בתי-המשפט בתביעות שזו עילתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית" (שנהר, בספרו הנ"ל, בעמ' 131, והאסמכתאות שם;

[...]

הגידוף של אתמול הוא שפת הרחוב של היום. סיווג הדיבור על-פי סגנונו עשוי לייחד את חופש הביטוי למיטיבי הדיבור ולצחי הלשון לבדם. חופש הביטוי צריך שיהיה שמור גם לעלגי הלשון, שהם תכופות גם קשיי היום. שפתם אינה "בעלת ערך פחות" (פסק-דין Chaplinsky הנ"ל). כשם שחרות הביטוי היא עיוורת כלפי התוכן, כך אין היא נותנת דעתה לסגנון."

35. הסרטונים מושא התובענה מתעדים התקהלות אוהדי כדורגל שבמהלכה נאמרו הביטויים האמורים. על אף היות הביטויים וולגריים ונמוכים, אין הם עולים כדי לשון הרע כמשמעותה בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע. כאמור בעניין בן גביר (שם), קיים קו עדין ביחס לקללות וגידופים, כך שאלה יכולים, מחד גיסא, לבזות את פלוני עד מאוד ובכך להיכנס לגדר לשון הרע, ומאידך גיסא, יכולים להוות ביטוי לשפת רחוב שהשימוש בה רווח. לפיכך יש ליתן משקל להקשר ולנסיבות בהם נאמרו הביטויים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-05-26288 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

36. בנסיבות העניין הביטויים "בן זונה", "מניאק", "נשק לי את התחת" אינם עולים לגדר פרסום לשון הרע ולכל היותר, מהווים שימוש ב"שפה נמוכה". באשר למשפט "אבנר קופל מת", מדובר במשפט שהמשמעות שלו ניטרלית עפ"י אופייה וטיבה ומשכך, אין בו בכדי להשפיל, לבזות או להפוך את פלוני להיות מושא ללעג.

37. התובע לא פירש באיזה אופן יש בתוכן הסרטון כדי להשפיל או לבזות אותו.

38. לפיכך נדחית התביעה בעילה של לשון הרע.

הפרת חובה חקוקה

39. התובע טוען כי פרסום הסרטון והעובדה שהנתבעת העניקה לו במה, עולה לגדר עוולה נזיקית של הפרת חובה חקוקה, מאחר ותוכנו מנוגד להוראת סעיף 2ד144 לחוק העונשין שעניינה הסתה לאלימות או טרור (סעיפים 15 – 16 לכתב התביעה המתוקן).

40. הנתבעת טוענת כי לא נתקיימו איזה מיסודות העוולה, בין היתר משום היא אינה בגדר "מפרסם" במובנו של סעיף 2ד144 לחוק העונשין, שעומדת לה ההגנה המנויה בסעיף 2ד144(ג), שההפרה לא גרמה לתובע נזק, ולא נזק מסוג הנזקים אליו התכוון החיקוק, כי לא הוכח קשר סיבתי, ואילו היה, הקשר הסיבתי היה מתנתק בשל פרסומים בתקשורת ובשל חלופי הזמן (סעיף 63 לכתב ההגנה המתוקן).

41. סעיף 63 לפקודת הנזיקין קובע:

"(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליה נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

1 להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו
2 פלוני.".

3
4
5 42. טרם נבחן אם התקיימו היסודות הנדרשים לצורך התגבשות העוולה, יש להידרש לשאלה
6 מקדמית, שלגביה נמנעו הצדדיים מלהתייחס, והיא האם ניתן להחיל את עוולת הפרת החובה
7 החקוקה על חוק העונשין. כב' השופט מ' גל עמד על השאלה האמורה בבש"א (י-ם) 2263/05
8 רבוע כחול – ישראל בע"מ נ' רמי לוי שיווק השקמה בע"מ (06.07.2005) כדלקמן:
9 "החקיקה בנושאים פליליים ומינהליים-פליליים, כוללת בחובה איסורים אשר
10 מטבע הדברים מהווים חובות המוטלות על האזרחים. מאז שדעת המיעוט של
11 לורד אטקין בפסק הדין פיליפס (Phillips v. Britannia Hygienic Laundry
12 Co. Ltd. [1923] All E.R. 127 (C.A.) הפכה לנוהגת בישראל (ועקנין הנ"ל,
13 פ"ד לז(1) בעמ' 137 מול א'-ב'; ובניגוד לדעת השופט זילברג, בפסק הדין ע"א
14 224/51 פריצקר נ' פרידמן, פ"ד ז 674); ולאחר שבסעיף 63 לפקודה הושמטה
15 הדרישה מהמשפט האנגלי, המחייבת שחיקוק המשמש מקור לעוולה יהיה
16 מיועד ליתן סעד אזרחי - אין עוד מניעה מלבחון את תחולתה של הנורמה
17 הפלילית, כחובה חקוקה החלה על הנתבע לעניין העוולה דנן. דעת לורד אטקין
18 הייתה, כי אין הגבלה שגם יחיד מקרב הציבור יוכל, במקרים מסוימים,
19 להסתמך על חובה כללית. ואכן, כיום מורה הפסיקה, כי גם איסור פלילי יכול
20 לשמש את יסוד "החובה החקוקה" (ע"א 245/81 סולטאן נ' סולטאן, פ"ד
21 לח(3) 169; ע"א 593/81 מפעלי רכב אשדוד בע"מ נ' ציזיק, פ"ד מא(3) 182, 169
22 מול ד'; ע' בר-שירה "הפרת חובה חקוקה", דיני הנזיקין: העוולות השונות
23 (מהד' 2 מאת ד' לוינסון-זמיר, ג' טדסקי עורך, תשמ"ט) 44). סייג להלכה
24 האמורה יחול, כאשר הנורמה הפלילית מיועדת לשמור על מרקם החיים
25 הקולקטיבי ואורחות חיי האומה (ועקנין הנ"ל, עמ' 141 מול ו'). ההרחבה
26 שחלה בפסיקה בהיקף החובות החקוקות העשויות להגן על הפרט, טרם
27 תוחמה באופן ממצה ונראה כי בעניין זה, התהליך עדיין בהתהוותו".

28
29 43. בע"א 7141/13 קונקטיב גרופ בע"מ נ' שמעון דבוש (05.11.2015) נדונה סוגיה זו וניתן למצוא בו
30 שתי גישות שונות של כב' השופטים מ' מזוז ו-ד' ברק-ארז. כב' השופט מ' מזוז קבע:
31 "23. לדעתי, נורמה פלילית הקובעת מעשה או מחדל פלוני כעבירה פלילית
32 אין לראותה, בדרך כלל, כיוצרת "חובה על פי חיקוק" המבססת זכות לפיצוי
33 נזיקין בעוולה של הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין. מקום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

1 שהמחוקק ביקש להעניק סעד אזרחי לצד קביעת נורמה פלילית בגין אותם
2 מעשים בדרך כלל הוא קובע במפורש עוולה אזרחית לצד העבירה הפלילית...
3 יש לציין כי לענין זה, כי במקרים רבים התנהגות המהווה עבירה פלילית עשויה
4 לבסס גם תובענה בגין עוולת רשלנות או עוולה נזיקית קונקרטית או עילה
5 אזרחית אחרת, אך זאת לא מעצם קיומה של נורמה פלילית....
6 24. נורמה פלילית על פי טיבה נועדה להסדיר את חיי החברה ולהגן על
7 הנורמות החברתיות, ולא דווקא לבסס עילות תביעה בנזיקין לטובתו של פלוני.
8 חלק ניכר של העבירות הפליליות הן כאלה שנועדו להגן על אינטרסים ציבוריים
9 כלליים ולא ניתן להצביע על נפגע קונקרטי, כגון עבירות נגד ביטחון המדינה,
10 סדרי המשטר והחברה וסדרי השלטון והמשפט – לפי פרקים ז-ט לחוק
11 העונשין. לצד אלה קיימות נורמות פליליות שנועדו להגן גם על פרטים או סוגי
12 פרטים בחברה, אך זו הגנה באמצעות כלים של המשפט הפלילי, ולא כלים של
13 המשפט האזרחי... הנורמות של המשפטי הפלילי גם מנוסחות לפי עקרונות
14 ותכליות המשפט הפלילי, שאינן זהות לאלה של המשפט האזרחי. בהתאם
15 לכך, הנורמה הפלילית נאכפת על ידי המדינה, שהיא גם המאשים בהליך
16 הפלילי...
17 לכן, כאמור, אין לייחס ככלל להוראה עונשית כוונה להעניק תרופה נזיקית בגין
18 עצם הפרתה. זו גם הגישה הנוהגת מימים ימימה בפסיקה. כך למשל נדחתה
19 תביעה בנזיקין בגין הפרת חובה חקוקה של נפגע מעדות שקר (ע"א 572/74
20 רויטמן נ' בנק המזרחי בע"מ, פ"ד כט(2) 57 (1975)), וכן נדחו תביעות שנסמכו
21 על הפרת תקנות התעבורה (ע"א 704/71 אגבריה נ' המאירי, פ"ד כו(1) 753, 743
22 (1972)).
23 תפיסה לפיה כל נורמה פלילית עשויה לשמש בסיס לעוולה נזיקית של הפרת
24 חובה חקוקה, עלולה לפתוח "פתיח ליצירת עילות אין ספור בנזיקין" (ד"נ 6/66
25 שחאדה נ' חילו, פ"ד כ(4) 617, 620 (1966)).
26 25. עם זאת יובהר כי באמור לעיל אין כדי לשלול לחלוטין מקרים בהם ניתן
27 יהיה לראות בנורמה פלילית כבסיס לעוולה אישית של הפרת הוראה חקוקה
28 (ראו למשל: ע"א 245/81 סולטאן נ' סולטאן, פ"ד לח(3) 169 (1984), שעסק
29 בעבירה לפי סעיף 181 לחוק העונשין – התרת קשר נישואין על כורחה של
30 האישה... אך אלה יהיו מקרים חריגים בהם מתקיימות באופן מובהק תכליות
31 דיני הנזיקין בכלל והוראת סעיף 63 לפקודת הנזיקין בפרט.
32 אך מכל מקום, ברור בעליל כי כאשר מדובר באירוע בו אין עבריו מצד אחד
33 וקורבן עבירה מהצד השני, אלא כל המעורבים פעלו בניגוד לדין הפלילי, אין
34 לדעתי להעלות על הדעת שהחוק הפלילי ביקש להעניק לאחד המעורבים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-05-26288 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

1 במעשה העבירה עילה בנזיקין נגד מעורב אחר באירוע העברייני בשל עצם
2 ביצוע עבירה על ידי האחר (הפרת חובה חקוקה)".

3
4 כב' השופטת ד' ברק-ארז קבעה עמדה שונה ולפיה:

5 "21. איני שותפה לעמדה העקרונית שמבטא חברי באשר לגישה המצמצמת
6 לפיה הפרה של נורמה פלילית אינה יכולה לשמש במקרה הרגיל בסיס לתביעה
7 בגין הפרת חובה חקוקה, וכי המקרים שבהם כך נעשה הם בגדר חריגים. חברי
8 מבסס את מסקנתו זו, בעיקרם של דברים, על כך ש"נורמה פלילית על פי טיבה
9 נועדה להסדיר את חיי החברה..."

10 אינני סבורה שגישה זו משקפת את עמדתו העדכנית של בית משפט זה, ואף
11 אינני מסכימה לה גופה. אכן, בעבר רווחה בפסיקה הדעה לפיה הפרה של
12 נורמה פלילית אינה יכולה לשמש בסיס לתביעה בנזיקין בגין הפרה של חובה
13 חקוקה (ד"נ 6/66 שחאדה נ' חילו, פ"ד כ(4) 617 (1966); ע"א 704/71 אגבריה
14 נ' המאירי, פ"ד כו(1) 743, 753 (1972)). אולם גישה א-פריורית זו בכל הנוגע
15 למשמעות הנזיקית של הפרת נורמה פלילית אינה נוהגת עוד.

16 22. לאמיתו של דבר, אני סבורה כי "הזרם המרכזי" בפסיקתו של בית משפט
17 זה גורס כי אין מניעה שלהוראת חוק יהיו "פני יאנוס", היינו שהיא תהיה
18 מכוונת גם להגנת הציבור וגם להגנתם של יחידים מסוימים שיוכלו לתבוע
19 בנזיקין על יסוד הפרתה. פסק הדין המרכזי בעניין זה ניתן על ידי השופט א'
20 ברק (כתוארו אז) בע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית, בית שמש, פ"ד
21 לז(1) 113 (1982) (להלן: עניין ועקנין), והדברים שנאמרו על ידו שם יפים כביום
22 נתינתם: ...

23 הנה כי כן, העובדה שהוראה פלונית נועדה להגן על הציבור בכללותו, אין בה
24 כדי לשלול גם הגנה על פרטים ספציפיים. אכן, עניין ועקנין עצמו לא עסק
25 בהפרה של סעיף מחוק העונשין, אולם הוא בוחן בהרחבה דוגמאות הלכות
26 ממנו... אם כן, לשיטתי הדוגמא של ע"א 245/81 סולטאן נ' סולטאן, פ"ד לח(3)
27 169 (1984), שאותה מביא חברי, אינה חריג, אלא מלמדת על הכלל – בהתייחס
28 לאותם איסורים פליליים שיש להם גם ממד של הגנה על פרטים (ראו עוד:
29 ע"א 2351/90 לסלאו נ' ג'מאל, פ"ד מז(1) 629, 636-637 (1993)).

30 [...]

31 אם כן, אני מסכימה כי לא כל אימת שקיים איסור פלילי ניתן יהיה לבסס עליו
32 עילת תביעה בנזיקין באמצעות העוולה של הפרת חובה חקוקה. אולם, אני
33 סבורה שהמסקנה אם כך הדבר או אחרת צריכה להתבסס על בחינה של מכלול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

1 התנאים הקבועים בסעיף 63 לפקודת הנוזיקין (ראו בפסקה 21 לחוות דעתו של
2 חברי), תנאים שיש בהם כדי להבטיח כי לא יוגשו תביעות "סתם" על יסוד
3 הפרות של איסורים פליליים, גם כאשר הם לא נועדו להגנתם של יחידים
4 מסוימים ואף כאשר לא הייתה כוונה להעניק ליחידים אלה סעד בנוזיקין"
5

6 44. גם מנקודת המוצא המקלה עם התובע, ולפיה ניתן ביתר קלות להחיל את עוולת הפרת חובה
7 חקוקה על איסורים פליליים, נראה כי בנסיבות המקרה, לא הוכח קיומם של יסודות העוולה,
8 בין היתר, משלא הוכח קשר סיבתי בין המאורעות המתועדים בסרט הווידאו מושא התובענה
9 לבין אירועי הלילה שבין ה- 05 – 06 במאי 2012, במסגרתם הגיעו מספר אוהדים של קבי
10 הכדורסל מכבי ת"א לביתו של התובע ותלו כרזות בגנותו ובגנות "הפינל פור" על דלת ביתו,
11 לאחר שחצו את שער ביתו.

12
13 45. עבירת ההסתה לאלימות מעוגנת בסעיף 2ד144 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. ב- רע"פ 7669/15
14 ראאד סלאח מחאג'נה נ' מדינת ישראל (18.04.2016) קבע המשנה לנשיאה, כבוד השופט אי
15 רובינשטיין, לעניין עבירת ההסתה לאלימות:

16 "ל"ד. ברע"פ 2533/10 מדינת ישראל ואח' נ' מיכאל בן חורין [פורסם בנבו]
17 (2011) (להלן עניין בן חורין), עליו עמדו הצדדים ובתי המשפט הקודמים, נקבע,
18 כי קיומה של עבירת ההסתה לאלימות מותנה בכך שהפרסום, על פי תוכנו
19 ונסיבותיו יביא, בהסתברות של אפשרות ממשית, לעשיית מעשה אלימות.
20 הוסבר, כי נדרש קשר בין הפרסום לתוצאה בכוח, אך זאת על פי המבחן של
21 אפשרות ממשית, "לא מעבר לכך אך גם לא פחות מכך" (פסקה 6, השופט
22 הנדל), וכי על בית המשפט לבחון את המקרה כמכלול, מבלי לקבוע מראש
23 מבחנים ראשיים. נקבע, כי בין היתר תינתן הדעת למיהות המפרסם ולאווירה
24 השוררת בציבור, לסוג האלימות המדוברת, להיקף הקבוצה החשופה לאותה
25 אלימות, להיקף הפרסום ולקהל היעד שלו, להקשר הפרסום, למקומו ולמדיום
26 שבו נעשה שימוש: "יש לשאול, בין היתר - מי אמר, מה נאמר, היכן נאמר,
27 באיזה אופן נאמר, למי נאמר ובאיזו מסגרת נאמר" (פסקה 7). מעניינת בהקשר
28 זה הצעת חוק המאבק בטרור, תשע"ה-2015 (הצעות חוק הממשלה תשע"ה,
29 1067), שבו נערכת הבחנה בין "קריאה לביצוע מעשה טרור", שלפיה אין נדרש
30 לצורך התקיימות יסודות העבירה, כי הקריאה תביא לביצוע מעשה טרור, למול
31 החלופה של "פרסום דברי שבח, הזדהות, תמיכה, אהדה או עידוד, בקשר
32 למעשה טרור", הכוללת מבחן הסתברותי, שהוא שונה מזה הקיים ("אפשרות
33 סבירה...לביצוע מעשה טרור או לביצוע עבירת אלימות") (סעיף 27). ציון בדברי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

1 ההסבר להצעת החוק כי "המבחן ההסתברותי המוצע מאזן באופן ראוי בין
2 הצורך למנוע פגיעה בערכים המוגנים על ידי האיסור, לבין הגנה על עקרון
3 חופש הביטוי, וזאת לעומת מבחן האפשרות הממשית, אשר הוא קשה להערכה
4 ולהוכחה, ועל כן אינו מאפשר הגנה מספקת על הערכים המוגנים על ידי
5 האיסור, בשים לב לנזק הצפוי מעצם הפרסום המסית" (עמ' 1096); כן ראו
6 לעניין השתלשלות החקיקתית שהובילה לנוסח החוק דהאידינא, בג"צ תורת
7 המלך, פסקאות ע"ה-ע"ז.

[...]

8
9 ל"ו. בסיפת הדברים, אם כי לא כאחרון בחשיבות, אציין שלנגד עינינו מעמדו
10 של חופש הביטוי בשיטתנו, החשיבות בביצורו והריסון בשימוש במשפט
11 הפלילי בהקשרים אלה. עם זאת, כפי שגם הודגש לא פעם, חופש הביטוי אינו
12 ניצב בדד (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר [פורסם בנבו] (2006); וראו עמדתי
13 בדנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין, [פורסם בנבו] פסקאות כ"ז-מ' לחוות
14 דעתי (2014), אמנם במיעוט), וקיימים חריגים הראויים לחקירה פלילית.
15 בבג"צ תורת המלך התייחסתי (פסקה נ"ח) לזהירות שבה נוקטים היועצים
16 המשפטיים לממשלה בסמכותם לאשר כתב אישום לעניין הסתה לגזענות
17 והסתה לאלימות; אדגיש כי יש אף מקום מסוים בקבלת החלטה כגון דא
18 לשיקול, שעיקרו כי בהגשת כתב אישום יש משום מתן במה ופרסום לביטויים
19 נלוזים רווי שטנה, וכך יוצא החפץ להסית כשחצי תאוותו בידו. סבורני כי
20 המקרה דנא חצה במובהק את גבולות חופש הביטוי הלגיטימי, אף זה הקשה
21 והמקומם. דברי המבקש הרחיקו לכת, הרחיקו מדיי."

22
23 46. לאור האמור לעיל, ובהתחשב בנסיבות שבעניינינו, לא הוכח שהפרסום עפ"י תוכנו ונסיבותיו
24 יביא בהסתברות של אפשרות ממשית, לעשיית מעשה אלימות, ובשים לב למכלול הנסיבות ובין
25 היתר, מיהותה של הנתבעת והקשיים הגלומים בסיווגה כמפרסמת, ההקשר בו בוצע הפרסום,
26 מעמדו וחשיבותו של חופש הביטוי בשיטת המשפט הישראלית והזהירות בה נוקטים יועצים
27 משפטיים לממשלה בסמכותם לאשר כתבי אישום לעניין הסתה לאלימות (ראה כאמור בפסק
28 דינו של כב' המשנה לנשיאה השופט א' רובינשטיין בעניין **ראאד סלאח**(שם)) וכך זהותו ומעמדו
29 הציבורי של התובע.

רשלנות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

1 47. התובע טוען כי משהועלה הסרטון ליוטיוב ע"י הנתבעים 2 ו-3 ומשלא הוסר ע"י הנתבעת 1
2 לאחר מספר התכתבויות, התרשלו הנתבעים באופן המזכה את התובע בפיצוי על נזקיו. ביחס
3 לנתבעת 1 נטען כי אחריותה נובעת מהעובדה שהעניקה במה לדבר הסתה ולשון הרע ובשים לב
4 לכך שמרגע היוודע לה אודות תוכנו של הסרטון היה עליה להסירו מהאתר (סעיף 17 לכתב
5 התביעה) ומשלא עשתה כן, טוען התובע כי יש לחייבה בתשלום פיצויים בסך 100,000 ₪ בגין
6 רשלנותה בעצם העלאת הסרטון (סעיף 27.3 לכתב התביעה).
7

8 48. הנתבעת מכחישה קיומם של איזה מרכיבי עוולת הרשלנות, לרבות, חובת זהירות מושגית,
9 חובת זהירות קונקרטיה, התרשלות, קשר סיבתי ונזק (סעיף 65 לכתב ההגנה).
10

11 49. כאמור לעיל, התובע לא הוכיח שהתקיים בענייננו קשר סיבתי בין הנזק הנטען להתנהלותה של
12 הנתבעת, וכשחלף זמן בין מועד העלאת הסרטונים לאתר YouTube לאירוע בו אוהדי הקבוצה
13 הגיעו לפתח ביתו, ובכך יש כדי להביא לניתוקו של הקשר הסיבתי. לפיכך, ומשלא התקיים יסוד
14 חיוני לצורך גיבוש עוולת הרשלנות, מתייתר הצורך לדון בשאלות ביחס לחובת הזהירות
15 המושגית וחובת הזהירות הקונקרטיה ביחס לנתבעת, כמי שמשמשת כ"פלטפורמה" ו"במה"
16 לציבור, לאיזון השיקולים השונים עליהם עמדו הצדדים.
17

צו מניעה

18
19 50. התובע עתר להוצאת צו מניעה האוסר על הנתבעים להמשיך ולהותיר את הסרטון המפר באתר
20 יוטיוב (סעיף 27.1 לכתב התביעה). משהוסרו הסרטונים, התייתר הצורך בדיון בסעד זה.
21

פסיקתא

22
23 51. לאור כל האמור לעיל, נדחית התביעה.
24 התובע ישלם לנתבעת הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין
25 מהיום ועד למועד התשלום.
26
27

28
29 ניתן היום, כ' סיוון תשע"ו, 26 יוני 2016, בהעדר הצדדים.
30

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26288-05-12 קופל נ' YOUTUBE LLC ואח'

תיק חיצוני:

רונית פינצ'וק

רונית פינצ'וק אלט, שופטת בכירה

- 1
- 2
- 3
- 4